

rhās. 117, 135. Füge noch ein schlechter, — falscher Weg, Abweg hinzu.
मा भून्नपथकरास्तवेन्द्रियाद्याः Kir. 5, 50. काकिनीमप्यपथप्रपन्नाम् an
einen unrechten Ort gerathen Spr. 2262.

अपथिन्, अपथ्यानमुपेत्य BHATT. 3, 37. अपथ्यानं तु गच्छन्तं सोदरो ऽपि
विमुञ्चति Cit. bei Uśśval. zu UNĀDIS. 4, 12.

1. अपद 2) प्रायः को वा न पदमपदे (v. l. für अपथे) ऽकार्यत मया PRAB. 8, 4.
KATHās. 36, 26. 114, 62.

अपदश (अप + दशा) adj. keine Verbrämung habend: वासम् MBH. 13, 5040.

अपदात्तरम् adv. ohne Verzug, alsbald: इदं वाक्यमपदात्तरमब्रवीत् MBH.
2, 1766. 3, 1414.

अपदेश das Anzeigen, Angeben, Nennen DAČAK. in BENF. Chr. 193, 13.
Unterweisung KĀTJ. ČR. 22, 1, 14. — 1) Z. 2 lies चापदेशात्. — 2) सापदे-
शम् adv. verstellter Weise DAČAK. in BENF. Chr. 190, 16. — 6) = व्य-
पदेश Bezeichnung, Benennung BHĀG. P. 11, 28, 19. VEDĀNTAS. in BENF.
Chr. 204, 14 fehlerhaft für व्यपदेश.

अपदेश्य anzuzeigen, anzugeben DAČAK. in BENF. Chr. 193, 4, 9.

अपदोष अप + 1. दोष) adj. fehlerlos; davon nom. abstr. ता f. ČR. 9, 12.

अपधुर्म् (von अप + धुर्) adv. weg von —, neben den Jocharmen: पु-
नक्ति TBr. 1, 6, 5, 1. अपक्रमणां प्रापयति Schol.

अपध्यान (von 1. ध्या mit अप) n. böse Gedanken in Betreff Jmdes, mit
denen man ihm Etwas anthut oder anzuthun beabsichtigt, MBH. 1, 8457
(अपध्याति मनसि करोति Schol.). 2, 2597 (= क्रोध Schol.). 13, 5458.
HARIV. 9038. MĀR. P. 8, 30. 181.

अपधंस 1) अपधंसजाः (ed. Calc. fälschlich उप) heißen MBH. 13, 2617.
fgg. die Kinder gemischter Ehen, wo die Mutter einer niedrigeren Kaste
als der Väter angehört.

अपधस्त von seiner Macht gestürzt MBH. 12, 4844. — Vgl. u. धंस mit अप.

1. अपनय Vertreibung: कुभुलापनय was den Hunger vertreibt, Speise
R. 7, 33, 34.

2. अपनय füge noch unkluges Benehmen und MBH. 1, 4515. 2, 596.
3, 12524. KĀM. NITIS. 1, 36. KATHās. 49, 36. 62, 103 hinzu.

अपनयन adj. wegführend, raubend: ज्ञोत्रितार्थापनयनैः प्राणिभिः Spr.
4903.

अपनयिन् (von 2. अपनय) adj. sich unklug benehmend KATHās. 62, 151.

अपनाभि (अप + ना) adj. ohne Nabel (der Vedi) TS. 5, 2, 4, 7.

अपनिद्र (अप + निद्रा) adj. (wach) aufgeblüht ČR. 9, 30. Kir. 3, 26.

अपनिधि (अप + नि) adj. keinen Schatz besitzend, arm MBH. 3, 13083.

अपनीत (अप + नीत) vgl. u. 1. नी 9). n. auch R. ed. Bomb. 6, 93, 38.

अपनुद्, शोकापनुद् auch RAĞH. 14, 23.

अपनेतर (von 1. नो mit अप) nom. ag. Verscheucher: भयानाम् MBH.
3, 13500.

अपनेतव्य adj. fortzuführen H. a. n. 4, 236.

अपनोद् Vertreibung: शोकाप^० Baic. P. 10, 39, 20. Abweisung, Zu-
rückweisung: अत्रापस्य RAĞH. 14, 39.

अपनोदन 2) das Vertreiben, Verscheuchen: संदेहापनोदन AV. PRĀT.
4, 108, Sch.

अपपाठ falsche Lesart VS. PRĀT. 4, 119, Sch. MÜLLER, SL. 73, N. Schol.
zu MBH. ed. Bomb. 12, 176, 12.

अपपात्रित vgl. अत्रपात्रित.

अपपादत्र (अप + पा^०) adj. keine Fussbekleidung habend RĀĪA-TAR. 5, 195.

अपभय furchtlos AIT. BR. 3, 25. ČĀŅKU. BR. 27, 5.

अपभरणी TS. 4, 4, 40, 3. TBr. 1, 3, 1, 5; vgl. WEBER, Nax. 2, 300. 304.
376. 390.

अपभाषण (अप + भा^०) adj. eine vom Sanskrit abweichende —, eine
falsche Sprache redend, zur Erkl. von स्त्रेच्छ्क VĪČVA bei NILAK. zu MBH. 8, 2095.

अपभ्रंश 1) füge Sturz, Fall und TS. 1, 5, 2, 2 (= देहपात Schol.). WEBER,
Nax. 2, 387. HARIV. 1014 hinzu. — 2) RĀĪA-TAR. 3, 205. एकैकस्य हि
शब्दस्य ब्रह्मो ऽपभ्रंशाः falsche Formen PAT. in MAHĀBH. 22. — 3) KATHās.
33, 127. KĀVJĀD. 1, 32. Verz. d. Oxf. H. 181, a, No. 412. 214, a, No. 509.
WASSILJEW 226. 267. Davon nom. abstr. ता f.: शास्त्रेषु संस्कृतान्दयद्र-
भ्रंशतपोदितम् KĀVJĀD. 1, 36. MUR. ST. 2, 37.

अपमण्डल (अप + म^०) die Ekliptik ARJABHĀTA, SIDDU. 3, 1. fgg. SŪR-
JAS. 13, 12; vgl. COLEBR. Misc. Ess. II, 473, N.

अपमर्षा n.: विज्ञोरपमर्षाम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 237, a.

अपमल (अप + मल) adj. rein Spr. 1733, v. l. (Th. II, S. 340).

अपमान pl. DAČAK. in BENF. Chr. 181, 1. सापमान mit Verachtung ge-
reicht: अपरपिण्ड Spr. 807, v. l. — Vgl. अत्रमान.

अपमार्तिन् (von 1. मर्त् mit अप) adj. wegsterbend, hinsiechend TS. 2, 5, 2, 7.

अपमार्ग (von 1. मर्त् mit अप) m. das Abwischen, Putzen: अमृतद्रवै-
त्रिदधदब्जदशामपमार्गमोषधिपतिः (der Mond und zugleich Arzt) स्म
करैः ČR. 9, 36.

अपमार्शन adj. abwischend so v. a. entfernend, vernichtend BULC.
P. 10, 2, 35.

अपमित्य lies n. Schulden.

अपमत्यु, ऽत्रितय KATHās. 33, 181. 224.

अपपातव्य, तदितो मे ऽपपातव्यम् KATHās. 33, 72.

अपपान das Fortgehen, sich Entfernen: मानस्य द्रुतमपपानमास्थितस्य
ČR. 9, 81. नैव शक्यं विहितस्यापपानम् es ist nicht möglich, dass das
Verhängniss (unverrichteter Sache) davonginge d. i. sich nicht verwirk-
lichte MBH. 1, 7329. अपपान (अपमान?) = उपेता NILAK.

अपप्यदीक्षित = अप्यपदीक्षित HALL 222.

अपर 1) c) दिष् MBH. 6, 4801. अम्बुनिधि ČR. 9, 1. अपराम्भोधि KA-
THās. 73, 329. — e) भवत्यनुचयः स्पर्शनं यस्यापरे d. i. rein Spr. 3020. म-
हीयानेव नापरः d. i. ein Geringer 4925.

अपरगोदानीय LALIT. ed. Calc. 21, 9. अपरगौडानिलिपि 144, 5.

अपरतम् (von अपर) adv. an einem andern Orte, anderswo: क्वचित् —
अपरतः UTTARĀRĀMĀ. 32, 6.

अपरत्वं (3. अ + प^०) n. Nähe TARAS. 3, 16. KĀM. 1, 1, 6. BāśhĀP. 120.

अपरथा (von अपर) adv. anders ČR. 9, 67.

अपरनन्दा f. N. pr. eines Flussos: नन्दा चापरनन्दा च MBH. 13, 7654.

अपरपत्नीय vgl. अपरपत्नीय.

1. अपरम् 2) धमसि किमपरं शास्त्रमोहान्धकारे Spr. 3857. — 3) west-
lich (mit abl.) KĀTJ. ČR. 3, 1, 15.

अपरवक्त्रा n. (nicht f.) Ind. St. 8, 361. — Vgl. अपवक्त्र.

अपरशैल m. pl. N. einer buddhistischen Schule WASSILJEW 78. 229.
243. 264. — Vgl. उत्तरशैल, पूर्वशैल.